

10. SKUPINA PODALJŠANEGA BIVANJA

Ljubezni se ne
kupi, niti ne prodaja.
Ljubezen je tista, ki
pride iz srca.

Februar je ljubezni poln in pisan mesec. Takšnega smo si pričarali tudi skupaj z učenci v razredu. Po dolgem času nam je zopet uspelo priti v šolo. Doma je bilo za mnoge zelo težko, vendar sem prepričana, da **je ta težki čas odkril več lepega v nas**. Zdi se mi, da smo sedaj vsi skupaj nekoliko bolj sočutni in povezani. Ob prihodu v šolo, smo se prvi teden zelo veliko pogovarjali o občutkih, strahovih in se privajali na to, da se je prvi šolski dan, po dolgem obdobju šolanja od doma, zopet pričel.

V mesecu februarju smo se posvetili kulturi in se pogovarjali o našem največjem pesniku Francetu Prešernu, veliko smo ustvarjali in si kar sami pričarali pravi pustni torek, našemljeni v različne maske.

Na pust smo se pripravljali tako, da smo si izdelali maske iz papirnatih krožnikov in tako so se male pustne norčije za nas že pričele.

Tako so izgledale
dokončane
pustne maske.

Da bi naša učilnica zopet zaživela, smo jo okrasili z barvito verigo prijateljstva.

Bili pa smo tudi marljivi, delali smo domače naloge ...

... se preizkusili v kvizu poštevanka, ki smo ga športno obarvali in ga spremenili v štafeto ...

... ter sodelovali v projektu Rišem za prijatelja, kjer je bila naša naloga, da narišemo svoje najljubše sadje ali zelenjavo.

Najbolj pa smo veseli, ko pride čas za kosilo. Sedaj so pravila pri kosilu kar stroga, vendar se jih pridno držimo.

Da bi čim bolj skrbeli za svoje zdravje, smo v podaljšanem bivanju še nekoliko več časa preživeli zunaj na svežem zraku. Najraje se igramo boj med dvema ognjema, muhice ali skrivalnice.

Naš pano sedaj izgleda tako ↓ , med pustnimi izdelki pa se skrivajo tudi valentinovi srčki.

učenci 10. skupine podaljšanega bivanja z učiteljico Laro Henigman

4. SKUPINA PODALJŠANEGA BIVANJA

Pa smo po dolgih treh mesecih končno ponovno začeli s poukom v šoli, kar nas je večina komaj čakala, saj smo že vsi pogrešali socialne stike. Otroci so bili veseli, da so se ponovno lahko videli, igrali in se družili. Učenci naše skupine so komaj čakali, da se grejo boj med dvema ognjema, če je le dopuščalo vreme. Igrali smo se tudi druge gibalne in socialne igre. Velikokrat smo se igrali tudi bingo s števili, ki so jih na ta način zraven še utrjevali. Učenci, ki so bili v podaljšanem bivanju, so narisali risbe za kreativno-dobrodelni natečaj *Rišem za prijatelja*, kjer je bila letos tema sadje in zelenjava kot pomen osveščanja zdrave prehrane za splošno dobro počutje otrok in odraslih.

V razredu smo po domači nalogi skoraj vsak dan nekaj ustvarjali. Najprej smo jesenske izdelke na stenah oz. panojih zamenjali z drugimi, času primernimi motivi. Za valentinovo smo bili »srčkasto« obarvani, izdelovali smo izdelke, ki so jih učenci odnesli domov svojim najbližjim. Na pustni torek so v šolo namesto učencev in učiteljic prišle razne živali, bojevniki, princeske, vitezi, pirati in drugi junaki. Plesali smo na pustne pesmi in se veselili. Ta čas smo tudi ustvarili kurente iz kartona in oblikovali še druge maske. Bilo je lepo in zabavno, učenci so bili iz dneva v dan bolj pridni ter se znova prilagodili našim šolskim pravilom in delu v šoli.

Komaj smo prišli v šolo in že so prišle zimske počitnice... 😊

Učenke in učenci 4. skupine opb z učiteljico Vesno Bubnjič

3.d ponovno v šoli

S februarjem so šole ponovno odprle svoja vrata in učitelji smo že nestrpno pričakovali svoje učence. Kljub ukrepom, ki ostajajo v veljavi, smo se v preteklem mesecu z nekaterimi najprej spoznali (saj tudi skupine podaljšanega bivanja niso enake kot so bile na začetku šolskega leta), nato pa smo se skupaj zabavali, se igrali, družili, pogovarjali, pisali domače naloge, telovadili, skupaj jedli kosilo, se gibali na prostem in še in še... Dolgčas nam zagotovo ni bilo! Naše druženje v mesecu februarju se je končalo s počitnicami, sedaj pa gremo s polno paro naprej proti zvončkom in trobenticam.

Učiteljici Eva Levstek in Mirjana Lipej

PODALJŠANO BIVANJE V 1. D RAZREDU

Mnogi smo imeli občutek, da je bil 9. februar, ko so se prvošolci po dolgem obdobju dela na daljavo vrnili v šolo, zopet prvi šolski dan. Učenci so se razveselili svojih vrstnikov, učiteljem, ki smo ta dan spoznali svojo novo skupino učenk in učencev, pa so večer prej po trebuhu leteli metuljčki, ki so nas malo žgečkali in nam niso pustili takoj zaspati. A takoj, ko se je v šoli zaslišal smeh, ko so se zaiskrile velike radovedne otroške oči, so nagajivi metuljčki odleteli. V podaljšanem bivanju v 1. d smo se v prvem tednu imeli zares »fejst«. Izkoristili smo prosto telovadnico in razigrano tekali naokoli, veselo plesali in se igrali plesne igre. Hit tedna je postala igra Enka, pri kateri smo se učili prehitevanja, kar je povzročilo veliko smeha. V prijetnem vzdušju smo nadaljevali s plesnimi igrami tudi v drugem tednu, se urili v razmišljanju z ugankami, skrbno naredili domačo nalogo. Po počitnicah je prišlo na vrsto pomladno ustvarjanje. Ptčki so se začeli prebujati in v OPB smo začeli ustvarjati ptičje družinice. Ker nas popoldansko sonce prijetno boža, smo telovadnico zamenjali za šolsko igrišče. Veselimo se novih pomladnih dni, skupnih trenutkov in ustvarjalnih domislic.

Mateja Košir in učenci OPB 1. d

8. SKUPINA PODALJŠANEGA BIVANJA

Februar – mesec, ko smo končno dočakali šolo in sošolce (in učiteljice) , ki niso na daljavo temveč čisto od blizu. Veselje je bilo tako veliko, da je tudi učiteljica pozabila na urnike in obveznosti in načrte premetala tako, da so se učenci lahko čim več družili in uživali v skupnem podenju v naravi. To so največ pogrešali!

A seveda je bilo treba tudi kaj delati. Ampak kaj, ko je februar v bistvu bil 1. september pod krinko... Težko se je bilo lotiti dela, če smo pozabili vsa pravila in dogovore v podaljšanem bivanju. Zato smo se tega učili na novo.

Naša skupina je od februarja tudi malo »na novo« - sestavljena je samo iz učencev 3.c razreda. A stara je ostala razigranost, navihanost, klepetavost in večna pripravljenost čim prej napisati nalogo in se zapoditi ven.

Učenci 3. c in 3. d razreda in učiteljica Tajana Stevanović

3. SKUPINA PODALJŠANEGA BIVANJA

Februar je bil za učence in učitelje zelo vesel mesec, kajti vrnili smo se v šolo. Komaj smo čakali, da se vidimo in skupaj stopimo novim dogodivščinam naproti. Veliko smo plesali, se smejali, skupaj brali in ustvarjali. Prvi teden smo se spomnili našega veličastnega Franceta Prešerna. Kmalu za tem je bilo na vrsti valentinovo, tokrat smo presenetili učiteljici s pisanimi srčki v učilnici na omari. Upam da smo jima dali vedeti, da ju imamo zelo radi in da smo ju pogrešali. Kasneje pa je prišel pust nasmejani ust in nam klovni niso smeli pobegniti v sprevod.

Učenke in učenci 3. skupine PB in učiteljica Dolores Arko

PODALJŠANO BIVANJE V 1.B

Spet smo tu. V šoli. Obdani s prijatelji. Kakšno veselje!

Zaradi časov, v katerih živimo, pa je prišlo tudi do nekaj sprememb. Naša skupina se je razdelila na 1.b in 1.d, saj se moramo zadrževati v varnih mehurčkih. V 1.b še vedno za nas skrbi učiteljica Ana, v 1.d pa učiteljici Miša in Mateja. Tudi čas kosila je drugačen, saj nam kosilo kuharice prinesejo v učilnico. To nam je kar všeč, še posebej zato, ker lahko malo pokramljamo s kuharicami ter ker nam vedno glasno zaželi »dober tek«.

Smo pa v teh dveh tednih februarja, kar pridno začeli z delom v podaljšanem bivanju. Prvi teden smo bili kar nekoliko zaljubljeni, ko smo izdelovali voščilnice za valentinovo. Za dobrodelni natečaj Rišem za prijatelja, smo risali sadje. Pri ustvarjanju smo se zelo potrudili in upamo, da naš trud pri komisiji natečaja ne bo ostal neopažen. Drugi teden pa je mineval v znamenju pusta. Ustvarili smo pustno masko lisičke, si ogledali posnetke kurentov ter ga narisali, se pogovarjali o pustnih običajih ...

Učenke in učenci 1.b in učiteljica Ana Krmpotić Wiczorek

PODALJŠANO BIVANJE POŠ SUŠJE

KONČNO!

Kdo bi si mislil, da se bodo jesenske počitnice zavlekle skoraj do pomladi. No, ni še pomlad, vendar ta naš sonček tako lepo sveti, da smo v podaljšanem bivanju vsi zelo nasmejani.

Čeprav se je naša skupina številčno kar precej zmanjšala, ostali so samo prvarčki in drugarčki, še vedno veselo ustvarjamo, delamo domače naloge, se igramo s kockami in igramo zunaj na igrišču.

Ko smo prišli nazaj v šolo, smo zagledali naše jesenske izdelke, ki krasijo šolo in hitro ugotovili, da smo bili predolgo doma. Zavihali smo rokave in najprej našo šolo okrasili s pustnimi maskami, ki so jih učenci pobarvali in izrezali sami. Izdelali smo tudi valentinove gosenice, ki so širile ljubezen in prijateljstvo med nami. Pobrli smo listje iz jesenskih dreves, saj smo skozi naša okna ugotovili, da vidimo samo še prazne veje, ki pa že čakajo na pomladno življenje.

No, to smo uspeli narediti, pa so že bile počitnice ... V upanju, da se vrnemo nazaj, smo spet zapustili šolske klopi.

Hura, pa smo nazaj. Hitro so minile naše počitnice ☺. Vendar smo veseli vrnitve. Med pogovorom, kaj vse so učenci počeli med počitnicami, smo hitro ugotovili, da so bili tudi veliko zunaj in opazili že prve znanilce pomladi. Nabrali so zvončke, marjetice in že poskušali privabiti zvok iz trobentic.

Še mi smo se odločili, da bomo izdelali zanimive cvetlice, s katerimi bomo priklicali pomlad.

Skupaj z učenci še naprej upamo, da bo naše igrišče obsijano s soncem in bomo lahko po končanih obveznostih sprostili naše možgančke ter navihano tekali po igrišču.

